

[Engell]

sympati for; vi er enige i intentionerne. Men vi må ligesom ministeren fastslå, at vi ikke tror, at dette forslag er den rigtige måde at håndtere problemerne på.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg går ud fra, at ministeren er i stand til at følge debatten, selv om han har indtaget sin gamle plads blandt Tingets medlemmer.

Jørn Jespersen (SF):

Det afgørende ved det forslag, Socialdemokratiet og SF her har fremsat, er efter vores opfattelse, at det skaber ligestilling mellem det almennyttige byggeri og det private udlejningsbyggeri.

Det skaber den ligestilling, at man kan anvende det private udlejningsbyggeri i samme omfang, som det i dag er muligt at gøre med det almennyttige, når det drejer sig om at løse boligsociale problemer. Jeg synes, det er meget afgørende, at nok handler det her forslag om at finde boliger til flygtninge, men det handler sandelig også om, at kommunerne skal have mulighed for at løse andre boligsociale problemer end at finde boliger til flygtninge.

Derudover er der et andet lighedselement bragt ind i billedet, nemlig at det i dag i meget høj grad er bestemte kommuner med meget stor andel af almennyttige boliger, der må løse boligsociale opgaver ikke bare opstået i deres egne kommuner, men også sociale problemer, som tilføres fra andre kommuner, som har skubbet det ansvar fra sig.

Det ser man meget tydeligt, hvis man kigger på fordelingen af flygtninge og sammenligner med kommunernes andel af almennyttige boliger. Tendensen er helt klart den, at det er kommuner med meget store koncentrationer af almennyttige boliger, der har påtaget sig løsningen af det fælles samfundsproblem, det er at skaffe boliger til flygtninge.

Vi er vel alle enige i intentionerne om, at alle kommuner skal bidrage til at skaffe boliger til flygtninge, men i dag er der en lang række kommuner, der rent faktisk står uden redskaber til at gøre det. Derfor er det her et nødvendigt forslag, hvis alle kommuner skal kunne leve op til deres forpligtelse med hensyn til at skaffe boliger til flygtninge.

Jeg synes også, det er væsentligt at gøre opmærksom på, når boligministeren er inde på, hvor stor en del af flygtningene der i dag bor i privat udlejningsbyggeri, at det ikke er alle forhold, der er lige gode i den sammenhæng. En meget stor del af de flygtninge, der bor i privat udlejningsbyggeri, bor på klubværelser. Det er enlige, der bor på klubværelser. Dem er man interesseret i at leje ud til, ganske enkelt fordi det er et område, der er svagere beskyttet af lejelovgivning end det almindelige boligmarked, og derfor er der nogle urimelig høje priser og nogle urimelig dårlige boligvilkår på netop dette område.

Desuden kan man se, at en meget stor del af de flygtningefamilier, som har fået familieledigheder, er blevet henvist til det allerdårligste udlejningsbyggeri rundt omkring i især de store byer.

Derfor synes jeg ikke, vi uden videre skal tage de tal, man kan fremlægge her, som et bevis på, at det private udlejningsbyggeri bredt og alment går med ind i løsningen af opgaven.

Når det drejer sig om tvangsdiskussionen, er der nogle ting, man bør være opmærksom på. For det første er der ikke tale om, at helt små udlejere med mindre end seks lejligheder omfattes af loven. Der sigtes med lovforslaget i meget høj grad på de store, anonyme udlejere som banker, forsikringselskaber og pensionskasser, der har meget privat udlejningsbyggeri, som efter vores opfattelse nøjagtig lige så godt som almennyttigt byggeri kunne deltage i den løsning, der hedder at skaffe boliger til flygtninge.

For det andet vil forslaget i meget høj grad virke uden decideret at blive anvendt direkte, fordi det vil sætte kommunerne i en langt bedre forhandlingsposition, når de skal forhandle med private udlejere.

Alt i alt må jeg sige, at jeg tror, at det her forslag er nødvendigt at gennemføre, hvis vi skal have fordelt den opgave at løse boligsociale problemer og huse flygtninge nogenlunde rimeligt. Selv om man kan udtrykke al mulig anerkendelse af boligministerens bestræbelser på området, tror jeg ikke, at vi kan nøjes med at lade al lovgivning i landet finde sted ved, at boligministeren rejser rundt. En gang imellem er det vigtigt, at Folketinget også beslutter nogle ting.